

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margity Fridovej a členiek senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Júlie Horskej v právnej veci navrhovateľa: P., T., X., proti odporcovi: J., S., X., správca konkurznej podstaty úpadcu: A., R., X., v určovacom spore, na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 54 Cbi 10/04-114 zo dňa 10. novembra 2005, v znení opravného uznesenia č. k. 54 Cbi 10/04-120 zo dňa 8. decembra 2005, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 54 Cbi 10/04-114 zo dňa 10. novembra 2005, v znení opravného uznesenia č. k. 54 Cbi 10/04-120 zo dňa 8. decembra 2005, v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd ako súd prvého stupňa určil, že pohľadávka navrhovateľa prihlásená do konkurzného konania č. k. 28K 218/2002 je vo výške 41 972,35 Sk pravá. Vo zvyšku konanie zastavil. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozsudku uviedol, že navrhovateľ vzal návrh na začatie konania so súhlasom odporcu v čiastke 33 178,19 Sk späť. Súd preto konanie v tejto časti podľa § 96 ods. 1 OSP zastavil. Prvostupňový súd zistil, že navrhovateľ si prihláškou pod č. 85 uplatnil v konkurze vedenom proti odporcovi ako úpadcovi pohľadávku vo výške 75 152 Sk, ktorá pozostávala zo súm týkajúcich sa piatich reklamácií, ktoré odporca ako dodávateľ tandemových hydrogenerátorov, ktoré boli vadné a vrátené na opravu a cenu, ktorej si navrhovateľ uplatnil v súlade s § 373 Obch. zák. ako náhradu škody na montáž a demontáž hydrogenerátorov s nakladačom na garančnú opravu, navrhovateľovi nezaplatil a na prieskumnom pojednávaní poprel. Navrhovateľ vyčíslil výšku škody tak, že túto vypočítal ako súčet mzdových nákladov na zamestnancov, ktorí demontovali a opätovne montovali vadné hydrogenerátory, spotrebované pohonné hmoty a réžiu, ktorá pripadla na každú odpracovanú hodinu. Navrhovateľ zdôraznil, že pri réžii sa vychádza z výrobnéj réžie ako súhrnu všetkých nákladov spojených s výkonom výrobných činností a réžie celkovej, ktorá je uvedená na reklamačných listoch a faktúrach a je vypočítaná ako súhrn všetkých nákladov, ktoré je nevyhnutné vynaložiť pri výrobnéj

činnosti prepočítané na odpracovanú normohodinu. Vzhľadom k tomu, že výpočet rézie je veľmi zložitý a nie je možné presne vyčíslit' jeho náklady, upravil navrhovateľ výšku uplatnenej pohľadávky tak, že ju znížil o sumu 33 178,19 Sk. Odporca takto upravenú výšku pohľadávky navrhovateľa, ktorá predstavovala sumu 41 972,30 Sk nenamietal. Namietal však preukázanie aktívnej legitimácie zo strany navrhovateľa s poukazom na tú skutočnosť, že zmluva o predaji podniku bola uzavretá medzi dvomi kupujúcimi, pričom z nej nie je zrejmé, či pohľadávka, ktorú si navrhovateľ ako konkurzný veriteľ uplatnil v konkurznom konaní na navrhovateľ skutočne prešla a aj tú skutočnosť, či zmluva o predaji podniku nadobudla účinnosť.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že pohľadávka navrhovateľa uplatnená v konkurznom konaní titulom náhrady škody, ktorá vznikla navrhovateľovi v súvislosti s vadným plnením odporcu je v súlade s § 373 a nasl. Obch. zák. dôvodná. Navrhovateľ v konaní preukázal, že je aktívne legitimovaný vystupovať v tomto spore po jeho právnom predchodcovi P., správca ktorého predal zmluvou o predaji podniku navrhovateľovi ako kupujúcemu 2/ časť podniku, vrátane pohľadávky podľa inventúrneho súpisu vystaveného ku dňu 31.7.2003. Z vyššie uvedených dôvodov preto súd návrhu navrhovateľa ako konkurzného veriteľa na určenie, že jeho pohľadávka je vo výške 41 972, 35 Sk pravá, vyhovel. Vo zvyšku konanie podľa § 96 ods. 1, 3 OSP vo veci zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 a § 146 ods. 2 prvá veta OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku v časti, kde súd určil pravosť a výšku pohľadávky podal odporca odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil a žalobný návrh o určenie pravosti pohľadávky zamietol a navrhovateľa zaviazal na zaplatenie trov konania. Namietal, že k žalobnému návrhu podal písomné vyjadrenie zo dňa 6.9.2005, kde uviedol, že zmluva o predaji podniku zo dňa 4.7.2003 je neplatná, pretože je neurčitá a nezrozumiteľná. Podnik P., predával správca konkurznej podstaty ako celok, ale podnik sa ako celok nenadobúdal. Jednalo sa o dve spoločnosti, ktoré mali predmet kúpy nadobudnúť, a to S. a O.. Ak mienil predávajúci predat' časť podniku kupujúcemu v prvom rade a časť podniku kupujúcemu v druhom rade, mali byť vytvorené dve zmluvy o predaji podniku, v ktorých by bol osobitne špecifikovaný predmet predaja pre jednotlivých kupujúcich. Kupujúci evidentne nekupovali predmet zmluvy do podielového spoluvlastníctva. Až dňa 31.7.2003 bol zostavený inventúrny zoznam, kde na strane 1 sa nachádzajú aj sporné pohľadávky voči úpadcovi A., T., kde je uvedený ako kupujúci O., dnes pod menom navrhovateľa. Následne dňa 25.8.2003 bol vyhotovený dodatok č. 1 k pôvodnej zmluve o predaji podniku zo dňa 4.7.2003. Je toho názoru, že uvedený dodatok nemôže konvalidovať neurčitosť a nezrozumiteľnosť zmluvy zo dňa 4.7.2003. Preto považuje zmluvu za neplatnú. Súd prvého stupňa sa predmetnými námietkami, ktoré smerujú k záveru, že navrhovateľ nemohol nič nadobudnúť na základe neplatnej zmluvy, vôbec nezaoberal. Rozsudok preto považuje za nezrozumiteľný a nepreskúmateľný. Je toho názoru, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný vystupovať po právnom predchodcovi P..

Najvyšší súd SR, ako súd odvolací, prejednal odvolanie odporcu podľa § 212 ods. 1 OSP a rozsudok v napadnutej časti podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil. Vychádzal zo zistenia, že predmetom sporu zostalo navrhovateľom uplatnené právo na určenie pravosti a výšky uplatnenej pohľadávky ako náhrady škody spôsobenej úpadcom vadným plnením. Odporca namieta aktívnu legitimáciu navrhovateľa, pretože je toho názoru, že navrhovateľ ako právny nástupca po úpadcovi P. nemohol nadobudnúť

predmetnú pohľadávku, lebo zmluva o predaji podniku je neplatná. Tento názor odporcu nie je správny. Medzi účastníkmi nie je sporné, že navrhovateľ bol jedným z kupujúcich zo zmluvy o predaji podniku zo dňa 4.7.2003 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 25.8.2003, súčasťou ktorého je aj inventúrny zoznam, na základe ktorého nadobudol predmetnú pohľadávku.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 476 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu.

Podľa § 477 ods. 4 Obchodného zákonníka, kupujúci je povinný bez zbytočného odkladu oznámiť veriteľom prevzatie záväzkov a predávajúci dlžníkom prechod pohľadávok na kupujúceho.

Listom zo dňa 30.9.2003 oznámil predávajúci dlžníkovi A., že v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 25–24K 86/2002 bol speňažený majetok úpadcu ako celok zmluvou o predaji podniku zo dňa 4.7.2003 v znení neskorších dodatkov. Oznámil, že súčasťou predaja aktív sú aj tam uvedené pohľadávky voči dlžníkovi A. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy, ktorej súčasťou je postúpenie predmetnej pohľadávky. Keďže právny predchodca navrhovateľa si svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 477 ods. 4 Obchodného zákonníka splnil, súd nemal dôvod na námietku odporcu skúmať platnosť zmluvy o predaji podniku, v súvislosti s aktívnou legitimáciou navrhovateľa v danom spore. Táto zmluva z uvedeného dôvodu bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu navrhovateľa na určenie, že jeho pohľadávka z titulu náhrady škody je oprávnená, a teda z hľadiska predmetu uplatneného práva pravá. Odvolaniu odporcu preto nevyhovel.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP, ale pretože navrhovateľ si žiadne konkrétne trovy v odvolacom konaní neuplatnil, neboli mu ani žiadne priznané.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 8. júla 2008

**JUDr. Margita F r i d o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: